

17. Samme Paragraf. II. C. m. III. Til Forfærdigelse og Vedligeholdelse af Flaadens øvrige Inventarium samt Magasingjenstande.

Den nærmere Detail vedrørende Merudgifterne og Mindreudgifterne paa denne Konto findes i Statsrevisionens Betænkning S. 283—285, Sammenstillingen af Udgifterne S. 284 øverst. Angaaende de 2 største Merudgiftsposter hedder det i Betænkningen:

„ad Konto III. i Sprøitemagasinet. Paa denne Post findes en Merudgift af ca. 3120 Kr., idet det blev nødvendigt for at holde paalidelige Sprøiter til Skibene, at foretage flere Anskaffelser og foretage mere omfattende Reparationer end forud antaget.

1. 2. De til Hovedmagasinet anskaffede Inventariesager have været nødvendige til Forskning af de i Finantsaaret udrustede Skibe.“

Merudgiften paa Kontoen 4169 Kr. 13 Ø. indstilles til at passere.“

Udvalget mener at burde tilraade Landstinget at følge denne Indstilling.

18. Samme Paragraf. II. C. m. V. Til Værkstedes- og Driftsomkostninger.

Herom henvises til Statsrevisionens Betænkning S. 289—290, Sammenstillingen af de forskellige Udgifter findes S. 289 øverst. Statsrevisionen indstiller Merudgiften 16394 Kr. 49 Ø. til at passere, hvilken Indstilling Udvalget formener bør tages til Følge.

19. § 24. IV. C. Toldvæsenet.

Underkonto 1 c. Personlige Tillæg.

Herom hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„Merudgiften skyldes et Udbetillæg paa 1000 Kr., som formentlig tilkom Toldinspektøren i Hjørring i Henhold til § 11 i Lov af 26de Marts 1870, da hans Embede endnu ikke var inddraget efter Lov af 2den Juli 1880. Den 1ste September 1880 oppebar han 400 Kr. i Udbetillæg, og han skulde den 1ste Oktober s. A. efter de før 1ste September 1880 gjældende Regler være oprykket til 600 Kr. og den 1ste Oktober 1882 til 800 Kr. Disse Beløb bleve ham nu udbetalte med 800 Kr. for Tiden indtil 1ste Oktober 1883 og med 200 Kr. for Resten af Finantsaaret 1883—84, i Alt altsaa 1000 Kr. Heri fragik dog 15 Kr. 99 Ø. af et personligt Tillæg, han i samme Tidsrum havde oppebaaret som Erstatning for Tab af Mønstrings-Indtægter. Da der desuden sparedes ved Tjenstledighed i Toldforvalterembedet paa Samso 29 Kr. 09 Ø. og i det i Frederiksfund 152 Kr. 35 Ø., blev Merudgiften kun som anført 802 Kr. 52 Ø.

Som i et lignende Tilfælde under Justitsministeriet i 1880—81 (jfr. Statsrev. Bet. for dette Aar Side 120), skal man vel ikke gjøre Indvending imod en saadan flere Aar i Tiden tilbagegaaende Virkning af Ministeriets Afgjørelse af den paagjældende Embedsmands rette Lønning, men kan dog ikke finde det rigtigt, at Udbetalingen er sket uden at være forelagt Rigsdagen i en Finantslov eller Tillægsbevillingslov, og det saa meget mindre som Rigsdagen sluttede sig til Statsrevisorernes Indstilling angaaende det nævnte Tilfælde (jfr. Rigsdagstid. 1882—83, Tillæg C. Sp. 109—110 og 239—40), og indstiller derfor:

Udgiften (1000 Kr. ÷ 15 Kr. 99 Ø.) 984 Kr. 01 Ø. passerer.“

Udvalget indstiller, at den af Statsrevisionen færdede Godkendelse af den stedfundne Efterbetaling i Lighed med hvad der skete ved Behandlingen af Statsregnskabet for 1880—81 tilveiebringes paa den foreslaaede Maade.